

PATAGONIA POR FAVOR

Op zoek naar een nieuwe bestemming viel mijn fanatieke vliegvissersoog op Patagonië. Hoe verschrikkelijk groot dit gebied is, wordt duidelijk als je je realiseert dat er diverse Nationale parken liggen, die ieder de grootte van de provincie Noord-Brabant hebben. Patagonië is van noord tot zuid, zich uitstrekkend over Argentinië en Chili, ruim 2.000 kilometer lang! Onmogelijk om dit gebied in één vliegvisleven geheel te bevissen. Ik koos zodoende voor drie verschillende streken. Eerst zouden de forellen rondom San Carlos de Bariloche in het noordelijke gedeelte op de proef gesteld worden. Vervolgens zou in het centrale gedeelte van Argentijns Patagonië rondom Esquel de vliegvislijn genat worden. Daarna zou ik ook in Chileens Patagonië rondom Lago Yelcho mijn geluk beproeven.

TEKST & FOTOGRAFIE: HANS BOCK

De reis naar Patagonië is intensief, maar snel. Om 18.00 uur het vliegtuig vanaf schiphol naar Madrid, waar overgestapt wordt op het toestel naar Buenos Aires. In Ezeiza, het hoofdvliegveld van Buenos Aires, met de speciale bus shuttle naar vliegveld Jorge Newberry, waar de zilveren vogel naar San Carlos de Bariloche vertrekt. Daar werd ik opgewacht door Roberto Pandolfi van de 5 Lagos Lodge.

SAN CARLOS DE BARILOCHE

Na een autorit van 5 kwartier was ik precies op tijd om in de lodge aan te schuiven voor de lunch! Of ik vandaag nog wilde vissen in Lago Hess dat zich recht voor de lodge bevindt? Reken maar! De reisvermoeidheid is snel vergeten als je voorgesteld wordt aan je gids, die zegt dat er momenteel elke avond een geweldige caddis hadge plaatsvindt met bijbehorende forelactiviteit.

Met enig ongeloof richtte ik haastig mijn comfortabele kamer in, pakte mijn #5 hengel, reel met drijvende lijn en vliegvisvest bij elkaar en liep naar de 4 Wheel drive die voor de lodge klaarstond. Toch was het werkelijkheid: gisteravond op mijn gemak vanuit een koud en regenachtig Neder-

land vertrokken en de volgende middag belaag ik bij een temperatuur van 25 graden reeds de forellen van Lago Hess!

Aangekomen bij de oever van Lago Hess is het eerste dat opvalt, de Cerro Tronador. Met zijn 3.554 meter hoogte en eeuwig besneeuwde toppen een zeer imposante berg. De helderheid van het water is het volgende dat indruk op me maakt. Hoe helder kan water zijn en hoe breng je het onder woorden? In Lago Hess kijk je op zes meter diepte nog gewoon op de bodem en zie je op 20 meter forellen in de oppervlakte "cruisen". Van enige insectenactiviteit was echter nog geen sprake. Volgens de gids was het nog iets te vroeg. Toch was ik blij dat kort daarna de eerste rises het wateroppervlak deden golven. Ik heb al te vaak meegemaakt dat verteld werd dat het een paar dagen geleden nog zo goed was... In eerste instantie waren het wat kleine forelletjes die zich aan de droge caddis lieten strikken. Toen echter de lucht zodanig met caddissen gevuld was, dat ze zelfs achter mijn brillenglazen zaten, hoe meer het wateroppervlak begon te koken en hoe meer grote forellen zich aandienend.

Om 21.30 uur roeide de gids de

boot terug. In het donker hoorden we nog steeds activiteit en door de caddis in de oppervlakte langzaam terug te strippen ving ik nog steeds vis, maar de afspraak was om 22.00 uur te dineren. Het gebied rondom San Carlos de Bariloche is voor vliegvisser een waar paradijs. In dit bergachtige gebied, dat deel uitmaakt van nationaal park Nahuel Huapi, bevinden zich tientallen rivieren en meren. Door de lage bevolkingsdichtheid, de uitgestrektheid van het gebied en het gebrek aan toegangswegen is de hengelruk hier minimaal.

BRUINE FOREL

Voor de volgende dagen stond de Rio Manso op het programma. De Rio Manso ontspringt vanaf een gletsjer in de Andes en stroomt na ongeveer 12 km in Lago Mascardi. Vanaf dit meer stroomt de Manso verder, om kort daarna Lago Los Moscos, "muggenmeer", te bereiken. Daar begon onze floattrip, die ons stroomafwaarts na ongeveer 8 km tot Lago Hess zou brengen. De Rio Manso is hier zeer gevarieerd. Bochtige stukken met stroomnaden en high banks worden afgewisseld door rustig stromende bredere en diepere ge-

Lago Yelcho met op de achtergrond de Cerro Tronador.

Rio Aluminé.

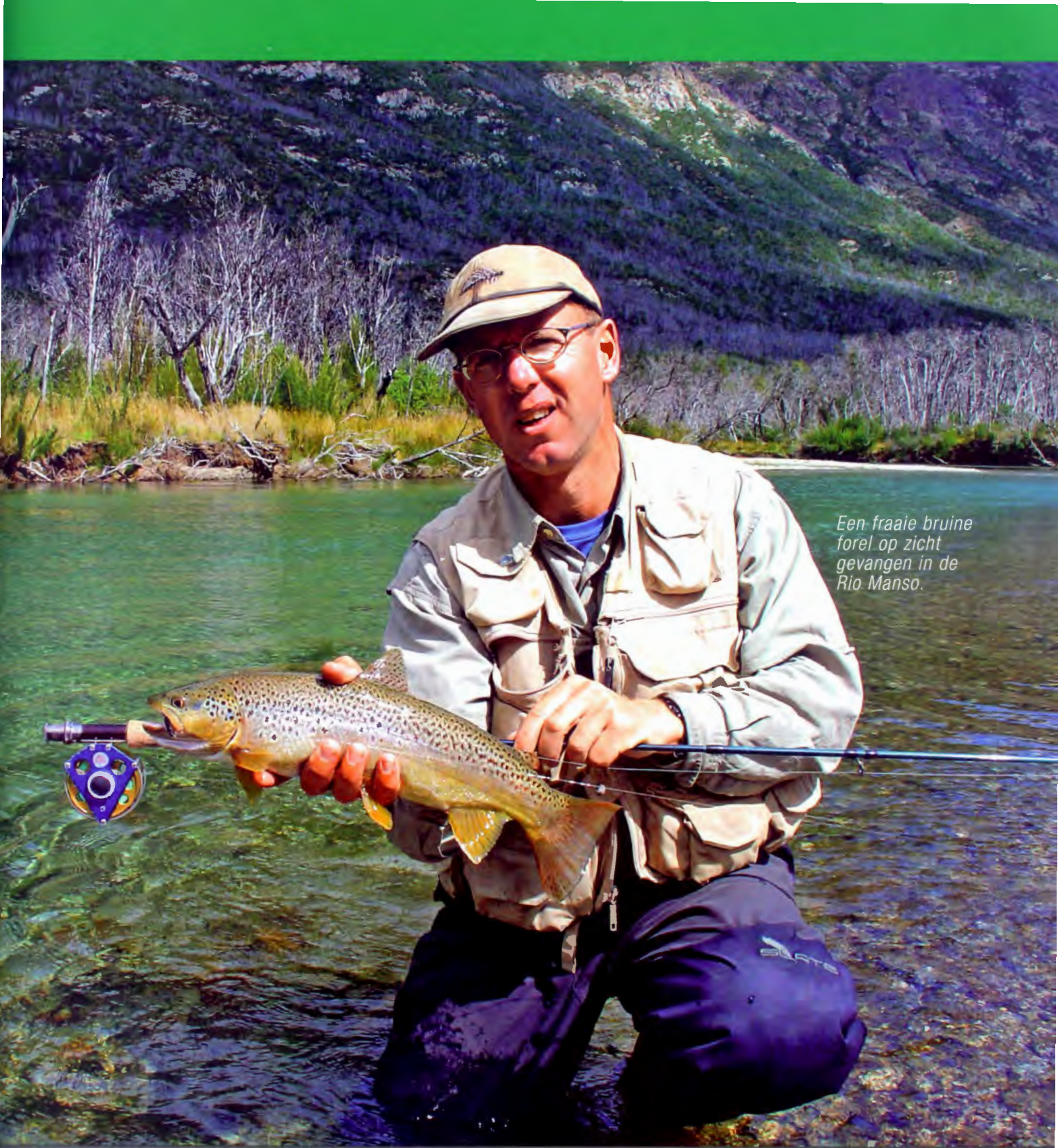
Paarden aan de oever van Rio Meliquina.

Lago Yelcho tussen de Andes toppen.

deeltjes. Overal kon echter forel gevangen worden. Tegen de high banks aan waren de sprinkhaan imitaties zeer productief. Wanneer de gids de boot aan de kant legde, kon ik op zicht de kruisende forellen tegen de andere oever aanwerpen. Onvergetelijk was de bruine forel die net omkeerde

Een fraaie bruine forel op zicht gevangen in de Rio Manso.

voordat mijn grashopper op het water kletste. Door het neerkomen van de vlieg keerde de vis meteen weer om, zwom recht op de sprinkhaanimitatie af en nam deze zonder enige aarzeling! In de diepere gedeelten van de Manso werd af en toe een zinkende lijn ingezet om de daar aanwezige

chars te kunnen belagen. Heel apart om op 4 meter diepte het binnengestripte streamertje te kunnen volgen en de vis te zien aanvallen.

KLETTERENDE WATERVALLEN

Tussen Lago Hess en Lago Steffen herbergt de Manso vier seri-

euze watervallen. In de schaarse documentatie die over deze rivier te vinden is, wordt aangegeven dat dit stuk ontoegankelijk zou zijn. De 5 Lagos lodge beschikt echter over zoveel man- en paardenkracht dat ik toch tussen de eerste en derde waterval een onvergetelijke visdag kon beleven.

Alle benodigde spullen, dus inclusief driftboot en roeispanen, worden 's Morgens in alle vroegte door de gaucho's van de lodge met paarden tot onder de eerste waterval gebracht. Zelf werd ik door de gids met de 4 Wheel drive een stuk op weg geholpen en moest nog een tweetal kilometer

te voet worden afgelegd. Tijdens de drift zagen we overal activiteit in de wateroppervlakte. De forellen namen emergers en met een pheasant tail als dropper erachter werd menig forel geland.

Bij de tweede waterval stonden de gaucho's reeds op ons te wachten. Zij waren te paard door de bossen van de eerste naar de tweede waterval gereden. Terwijl de gids en ik genoten van een heerlijke riverside - lunch inclusief Argentijnse Malbec, demonteerden de gaucho's de driftboot en sjuowden deze naar de grote poule onder de waterval.

Na de lunch was alles in gereedheid om de Rio Manso tot aan de derde waterval te driften. De forellen waren nu duidelijk meer geïnteresseerd in grote droge sedges. Omdat een grote Goddard sedge de tippet nogal laat twisten moest een dikkere tip aangeknoopt worden. Op zo'n moment merk je dat er hier, buiten de lodgasten, nooit gevist wordt. De vis vertoont geen enkele aarzeling als een 24/00 tippet aangeknoopt wordt, wat ook erg prettig is als zich ineens een 50 cm. bruine forel in de vlieg vergist.

Bij de derde waterval stonden wederom de gaucho's klaar om de spullen af te voeren. Voor mij stond een paard klaar om mij in

ongeveer anderhalf uur terug naar de lodge te brengen.

ESQUEL

De reis van San Carlos de Bariloche naar Esquel ging met een luxe touringcar. In geheel Patagonië is een goed werkend netwerk van dergelijke busondernemingen actief. Op het busstation werd ik opgewacht door Travis Smith van The Patagonian Riverguides.

Esquel ligt als uitvalsbasis zeer strategisch in centraal Patagonië. Het is omgeven door geweldig vliegviswater, zoals de spring creek Arroyo Pescado en de rivieren Corcovado en Rio Grande. Ten westen van Esquel ligt op slecht 10 km nationaal park Los Alerces met als meest bekende rivieren de Rivadavia en de Arrayanes. Ook hier moest dus op basis van de omstandigheden zoals die op dat moment waren een keuze gemaakt worden.

Volgens Travis was de Arroyo Pescado interessant omdat de forellen momenteel helemaal uit hun dak gingen op zwarte torretjes en miertjes. Een autorit van 25 minuten door een ruige open vlakte, met vele roofvogels zoekend naar muizen, konijnen en hazen, bracht ons bij deze spring creek. Ik voelde de adrenaline door mijn aderen razen toen ik de glasheldere spring creek zag en

Mooi getekende wilde Futaleufu regenboogforel.

dikke forellen zich te goed zag doen aan allerlei lekkers dat op het water dreef. Snel werd de hengel in gereedheid gebracht en werd een zwarte mier aan de kruisende forellen gepresenteerd. "Set, set, set", schreeuwde Travis! In een reflex lifte ik de hengel en was de eerste regenboog gehaakt. De forellen namen de zwarte mier vaak zo voorzichtig, zonder enige beroering van het water, dat ik dacht dat mijn vlieg alleen maar door de waterfilm zakte. Gelukkig was Travis hierop getraind en gaf hij feilloos aan wanneer de haak gezet moest worden. Het water van de Arroyo Pescado is zeer voedselrijk en

trekt daardoor ook veel vogelsoorten aan. Black necked swans, de Martin Pescador, een kingfisher soort, allerlei eendensoorten en ook flamingo's komen hier foerageren. Een heel bijzondere ervaring was het vangen van forellen tussen de flamingo's.

RIO GRANDE

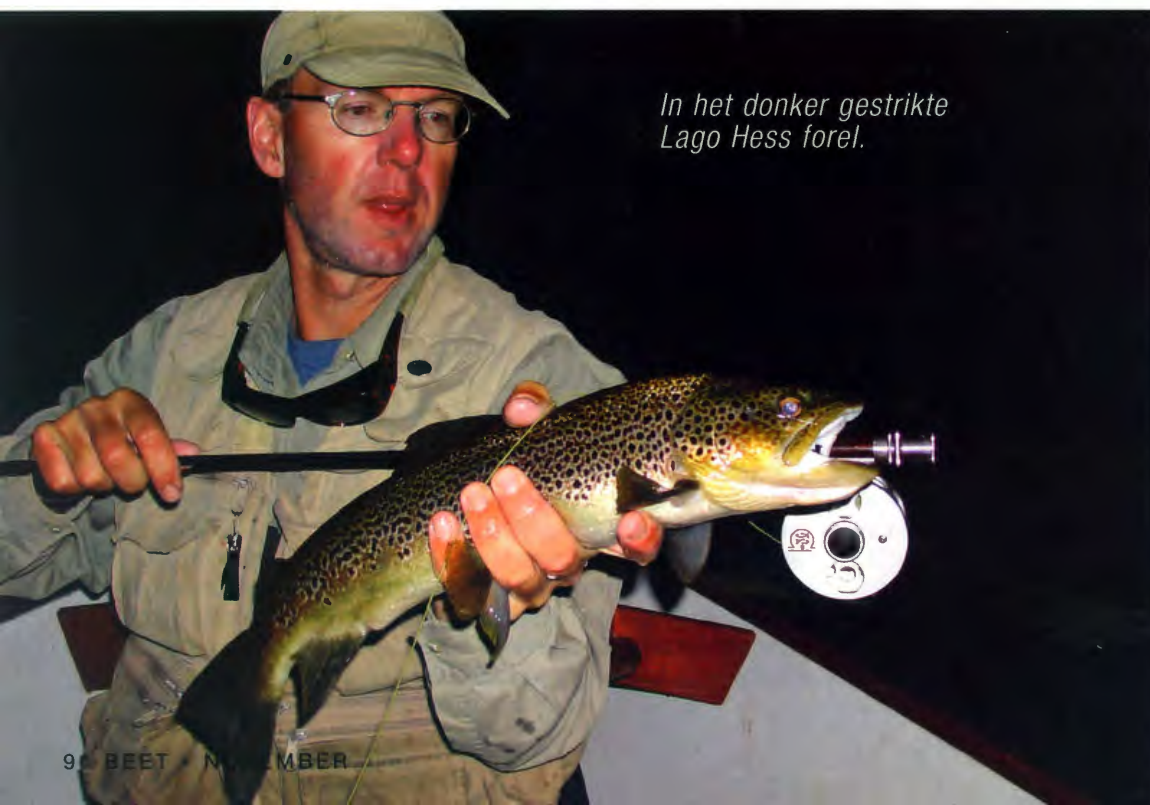
De volgende dag zouden we de forellen van de Rio Grande tijdelijk van een lip piercing proberen te voorzien.

De Rio Grande in Patagonië is een andere dan de meer zuidelijk gelegen gelijknamige in Tierra Del Fuego, die bekend staat om zijn grote zeeforellen.

De Rio Grande in Patagonië is gemiddeld ongeveer 45 meter breed en stroomt ook nog ongeveer 60 km Chili in, waar men hem Futaleufu noemt.

De Rio Grande kan op vele verschillende manieren bevestigd worden. Zo kan men al floatend onder de overhangende wilgen vissen of tegen de high banks met sprinkhaanimitaties. Ook kan de boot worden vastgelegd, zodat men tussen de wierbedden met een vlokreeftimitatie op zicht vist. Op ondiepe gedeelten in de rivier kan men de boot verlaten en stroomnaden uitnifmen.

We kozen voor het floatend uitkammen van de wilgenbossen. Er werd gevist met de Gipsy King, een grote drijvende vlieg, met als dropper daarachter een Prince nimf. De kunst is om deze combinatie, terwijl men er langs drift, zo

In het donker gestrikte Lago Hess forel.

ver mogelijk onder de overhangende wilgentakken te werpen. Omdat het erg heet was, boven de 30 graden, en onbewolkt, zochten de forellen de schaduw en beschutting onder de wilgenbossen op. De Gipsy King bleek een goede keuze te zijn; de forellen namen de vlieg met grof geweld van het wateroppervlak. Het was opvallend hoe hard deze "grote rivier forellen" vochten. Bij het passeren van high banks werd door Travis altijd even "tegen geroeid" om zodoende de boot op zijn plaats te houden en werd naar kruisende vis gezocht. Op deze manier werden diverse forellen op zicht aangegooid en met de Gipsy King tot een aanbeet verleid.

Gedurende de gehele float van ruim 10 km werden ruim dertig vissen tussen 30 en 45 cm gevangen en een vijftal van rond de 50 cm. Bovendien kwamen we geen enkele andere visser tegen, hetgeen volgens Travis niet uitzonderlijk is.

DE REUZEN VAN CHILI

Vanaf Esquel is het iets meer dan een uur rijden tot de grens met Chili. Een 4 Wheel drive is onontbeerlijk, want verharde wegen kom je hier niet tegen. Het landschap verandert zienderogen naarmate je dichterbij Chili in het Andes gebergte komt. De open vlaktes verdwijnen en er dienen zich steeds meer hoge bergen aan met ook steeds meer gletsjers ertussen. Het landschap wordt steeds groener van kleur. Aan de grens staat Dan, mijn visgids voor de komende dagen, klaar om me naar Lago Yelcho te brengen. De Isla Monita lodge, waar ik te gast zal zijn, ligt namelijk op een eiland in dit meer. Tot in de vroege uurtjes heb ik met Dan, onder het genot van iets teveel overheerlijke Chileense witte

wijn, de vele vliegvismogelijkheden van dit gebied besproken. Voor de meest spectaculaire manier van vissen is het seizoen helaas voorbij. Dan liet foto's zien van bruine forellen van 80 cm die aan de droge vlieg tegen de rietkragen gevangen werden. Deze forellen springen uit het water om grote libellen (en hun imitaties!) van de rietstengels te verorberen. Volgens Dan waren in de monding van de Futaleufu echter altijd wel grote bruine forellen aanwezig, alleen moet men die met een zinkende lijn bevissen. Vol verwachting stapte ik zodoende de volgende ochtend met een #7 hengel bij Dan in de boot. Op de plaats waar de Futaleufu in Lago Yelcho mondt werd met een woolly bugger de stroomnaden afgevisd. Na een half uurtje was het raak; een regenboog van 53 cm. Niet slecht, maar hier kwamen we niet voor. Een paar worpen later volgt een keiharde ruk aan de zinkende lijn. Het voelt erg solide en ondanks mijn harde manier van

Lago Yelcho monster.

drillen; "no more pressure", roept Dan, wil de vis maar niet omhoog. "Typical big brown" zegt Dan, "just make her tired". Uiteindelijk land ik een massieve bruine forel van 65 cm.

Omdat de zon inmiddels achter de bergen vandaan is en een deel van het meer in de zon ligt, stelt Dan voor om een zonnige stek te proberen waar een bergwand zo wat loodrecht het meer in loopt. Het is op die plaats 60 meter diep, maar volgens Dan is er een goede kans dat hier oppervlakteactiviteit is.

Omdat het windstil is kunnen we van grote afstand al duidelijk de kringen in het water zien. Ondanks de activiteit valt het niet mee om precies uit te vinden waar de forellen naar op zoek zijn. Er drijven vele verschillende insecten op het water. Bovendien bewegen de forellen snel en zonder een voorstelbaar patroon onder het wateroppervlak. Geregeld gooi ik een regenboog aan die meteen recht naar mijn vlieg komt, maar deze op het allerlaatste moment weigert. Soms gaat dat zelfs met een flinke spetterpartij gepaard, waardoor het lijkt alsof de vlieg genomen is. Dan stelt voor om een wesp imitatie te gebruiken. Hoewel ik ook een aantal wespen op het water had zien drijven, dacht ik dat de vlieg die hij me gaf alleen gebruikt werd om voor de sier op een hoed te prikken. Toch werden

aan deze vlieg een aantal regenbogen gevangen. Het drillen was spectaculair omdat de vissen na het haken meteen de diepte in schoten.

Helaas kwam er wind opzetten waardoor we de kruisende vissen niet meer konden zien en een einde kwam aan deze bijzondere manier van op een meer vissen.

Eén van de mooiste rivieren die ik in Patagonië bevestig heb is ongetwijfeld de Futaleufu. Het is dezelfde rivier als de Rio Grande in Argentinië, maar in Chili ligt de rivier nóg verder van de bewoonde wereld en heeft een nóg gevarieerdere structuur. Grote diepe pools worden afgewisseld met fraaie stroomnaden. Op sommige plaatsen storten watervallen vanuit de bergwand in de rivier. De Futaleufu herbergt ook vernauwingen waar klasse 4 en 5 rafting water doorheen raast. Het water is hier ook weer van een onvoorstelbare helderheid. In vijf floattrips, die elk een volle dag in beslag namen, heb ik niet één andere visser gezien. Tijdens zo'n floattrip werden tientallen wilde forellen van 40 cm en groter gevangen.

Informatie

Voor meer informatie over vliegvisserij in Patagonië kun je terecht bij: BBI Travel, www.worldoffishing.nl of tel +31 (0)50 - 3136000.

HANS BOCK

